

Begrundelse

Af kirkeministerens svar af 10. september 1999 til Kirkeudvalget (alm. del - bilag 137) vedrørende Leif Bork Hansen-sagen fremgår, at Kirkeministeriet som del af den udøvende magt er forpligtet på den vurdering af en lovovertrædelses alvor, som lovgiver har fastlagt i strafferammen. Endvidere inddrager Kirkeministeriet strafferammen i straffelovens § 125 a i sin vurdering - en § som Leif Bork Hansen ikke er tiltalt efter. I kirkeministerens svar på spørgsmål nr. S 178 af 27. oktober 1999 anfører ministeren i 4. afsnit, at såvel domstolens strafudmåling som strafferammen må få indflydelse på en ansættelsesmyndigheds bedømmelse af en ansats adfærd. På baggrund af disse svar forekommer arbejdsdelingen mellem ministeriet som ansættelsesmyndighed på den ene side og domstolene på den anden side uklar, som beskrevet i kronik i Information den 21. mart 2000 af Carsten Lunding.

Svar (13/4 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Gør en person sig - uanset den pågældendes profession - skyldig i strafbar overtrædelse af loven, hører det under domstolenes kompetence i overensstemmelse med strafferetsplejens regler at afgøre den *strafferetlige reaktion*.

Herudover - og forskelligt herfra - kan der i tilfælde, hvor en tjenestemand begår et strafbart forhold, opstå spørgsmål om, hvorvidt denne lovovertrædelse tillige skal medføre *ansættelsesretlige sanktioner*.

Det følger således af bestemmelsen i tjenestemandslovens § 10, at en tjenestemand såvel i som uden for tjenesten skal vise sig værdig til den agtelse og tillid, som stillingen kræver. Gør en tjenestemand sig skyldig i et strafbart forhold, kan der - afhængigt bl.a. af forholdets grovhed og stillingens beskaffenhed - opstå spørgsmål om, hvorvidt overtrædelsen indebærer en selvstændig overtrædelse af denne bestemmelse, som kan begrunde en tjenstlig sanktion. Tjenestemandens ansættelsesmyndighed træffer afgørelse herom. For en præst i Folkekirken er ansættelsesmyndigheden Kirkeministeriet.

Om tjenestemandslovens sanktionssystem kan det generelt oplyses, at loven hjemler en række disciplinære straffe, som kan pålægges den tjenestemand, der har gjort sig skyldig i en tjenstlig forseelse. Disse disciplinærstraffe strækker sig fra advarsel eller irrettesættelse for mindre alvorlige tjensteforseelser over bøde, forflyttelse og degradation til afsked i tilfælde af meget alvorlige disciplinære forhold. De mindst indgribende sanktioner - advarsel, irrettesættelse og mindre bøder - kan anvendes uden forudgående tjenstligt forhør. De alvorligere tjenstlige sanktioner forudsætter derimod normalt, at tjenstligt forhør afholdes, før end ansættelsesmyndigheden kan pålægge disse sanktioner. For visse grupper af tjenstemænd kan der gælde særlige regler og principper for sanktioneringen.

Ad spm. nr. S 1641

Fra erhvervsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Kim Behnke stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne side 5296, lød således:

Til erhvervsministeren (24/2 2000) af:

Kim Behnke (FRI):

»Vil ministeren oplyse, i hvilket omfang de forskellige lovbestemmelser til hindring af hvidvaskning af f.eks. penge fra narkohandel, sort arbejde eller tyveri nogen sinde har ført til retsforfølgelse og dom af en person?«

Supplerende svar (10/4 2000)

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Jeg oplyste i mit svar til udvalget den 3. marts 2000, at reglerne om hvidvaskning af penge håndhæves af Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, og at jeg derfor havde anmodet Justitsministeriet om en udtalelse til besvarelse af spørgsmål S 1641. Jeg har nu modtaget Justitsministeriets udtalelse, som vedlægges.